

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง
เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคสังคมนิยม

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองชื่อ พรรคสังคมนิยม ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย พรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๘/๒๕๕๒ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ขอบบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรค สังคมนิยม ดังนี้

นโยบายพรรคสังคมนิยม พ.ศ. ๒๕๕๒

๑. นโยบายด้านการเมือง การปกครอง และด้านสังคม

(๑) เสริมสร้างการเรียนรู้ของประชาชนซึ่งเป็นรากฐานของการสร้างประชาธิปไตย แบบมีส่วนร่วม และความยั่งยืนทางนิเวศน์ รวมทั้งแนวคิดที่ว่าด้วยประชาธิปไตย ประชาสังคม ซึ่งประชาชนคือผู้ผลักดันสู่การปฏิรูประบบโครงสร้างทางสังคม การเมือง และเศรษฐกิจ

(๒) กำหนดมาตรการและวิธีการปลูกฝังความมีศักดิ์ศรีของคนในชาติ ให้แก่ประชาชนทุกหมู่เหล่า สร้างทัศนคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง โดยให้ทุกคนตระหนักว่างานการเมืองเป็นเรื่องการจัดสรรสิ่งที่มีคุณค่าแก่สังคม คนส่วนใหญ่ โดยการจัดทำโครงการที่เหมาะสมในการส่งเสริมความรู้ เน้นการปลูกฝัง อุดมการณ์แก่เยาวชนตั้งแต่เยาว์วัยอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

(๓) สนับสนุนและส่งเสริมต่อองค์กรประชาชนในการคัดค้านเผด็จการ

(๔) แก่กฎหมายบางฉบับที่ไม่สอดคล้องและยังไม่เป็นประชาธิปไตยที่ยัง
ใช้อยู่ในปัจจุบันให้ถูกต้องและสอดคล้องกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

(๕) กระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางสู่ภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น
อย่างเหมาะสมเพื่อเพิ่มความรวดเร็วและประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาและพัฒนา
ประเทศชาติ

(๖) ปฏิรูประบบราชการ โดยการเปลี่ยนแปลงบทบาทของภาครัฐจากผู้ปฏิบัติ
และควบคุมมาเป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวก ส่วนการดำเนินงานในด้าน
การพัฒนาให้อาศัยประชาชนส่วนต่างๆ ดำเนินการทางสังคมอย่างเหมาะสม

(๗) ส่งเสริมให้ประชาชนทุกสาขาอาชีพ มีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกว้างขวาง
และเผยแพร่ความรู้ความคิด ด้านการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่ถูกต้องแก่
ประชาชน

(๘) สนับสนุนการจัดตั้งองค์การประชาธิปไตยของประชาชน โดยคำนึงถึง
สิทธิผลประโยชน์ของกลุ่มชนนั้นๆ อันพึงมีตลอดจนส่งเสริมการแสดงประชามติ
ที่ถูกต้อง

(๙) ป้องกันและแก้ไขเหตุแห่งความไม่เป็นธรรมในสังคมไทยทุกระดับ
ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับชาติสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของ
ประชาชนทุกหมู่เหล่าให้ปรากฏเป็นจริง

(๑๐) ปรับปรุงกฎหมาย ออกกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมายเพื่อ
ส่งเสริมให้สตรีมีสิทธิเท่าเทียมชาย

(๑๑) สตรีมีสิทธิเท่าเทียมชาย ทั้งทางด้านเศรษฐกิจการเมืองสังคมการศึกษา และการประกอบอาชีพจัดให้มืองค์กรสตรีทั้งระดับชาติ และระดับท้องถิ่นขยายโอกาส และบทบาทของสตรีในทุกด้านแก่กฎหมายทำแท้งโดยเปิดโอกาสให้สตรีทำแท้ง ในกรณีติดเชื้อโรคร้ายแรง คัดค้านการเอาเปรียบสตรีในทุกด้านรวมทั้งแก้ไขกฎหมาย ให้ลงโทษผู้เป็นธุระจัดหาเกี่ยวกับการค้าประเวณีให้หนักขึ้นหามาตรการในการปราบปรามการค้าประเวณีอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งโสเภณีเด็ก

(๑๒) สนับสนุนให้มีการพัฒนาเด็กเยาวชนที่ถูกทอดทิ้งและผู้ด้อยโอกาส ในการประกอบอาชีพ โดยการจัดตั้งกลุ่มชมรมของเยาวชนและผู้ด้อยโอกาส ตลอดจน ส่งเสริมภาคเอกชนให้มีบทบาทในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนาเยาวชน ให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุขรวมทั้งป้องกันการเอารัดเอาเปรียบแรงงาน เด็กอย่างจริงจัง

(๑๓) ส่งเสริมการใช้ระบบขนส่งมวลชนเส้นทางรถไฟและทางเรือ ลดการใช้รถยนต์ส่วนบุคคลอย่างมีจังหวะก้าว โดยเฉพาะในเมืองใหญ่

(๑๔) เก็บภาษีจากผู้ลงทุนด้านที่มีแนวโน้มว่าจะเก็งกำไร เพิ่มภาษีที่ดิน ภาษีทรัพย์สิน และภาษีมรดกของผู้รักรวยในอัตราที่ก้าวหน้า

(๑๕) กระจายความเจริญในทุกด้านไปสู่ชนบท เพื่อผ่อนคลายความแออัด ยัดเยียดของเมืองหลวงและเมืองใหญ่ ปรับการขยายตัวของประชากรให้สัมพันธ์ และสอดคล้องกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และความแออัดของประเทศโดยการวางแผนครอบครัวอย่างเป็นระบบ

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

(๑) การพัฒนาตามกระแสยุคโลกาภิวัตน์ด้านการเงินเสรี การค้าเสรี และสื่อสารไร้พรมแดนจะต้องผ่านการวิจัยโดยละเอียด ทั้งนี้ ให้ใช้นโยบายการเงิน การคลัง และด้านกฎหมายควบคุม การปันและการเก็งกำไรในด้านหุ้นค่าเงิน

(๒) ออกกฎหมายควบคุมการผูกขาดของต่างประเทศหรือบริษัทข้ามชาติ โดยเฉพาะกิจการด้านยุทธศาสตร์ เช่น การสื่อสาร การเงินการธนาคาร และกิจการที่เกี่ยวกับทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ

(๓) คัดค้านการแก้ปัญหาหนี้ด้วยการสร้างและขยายหนี้ ต้องแยกหนี้สินเอกชนออกจากหนี้สินของรัฐอย่างชัดเจน ส่วนธุรกิจของเอกชนที่มีฐานะไม่มั่นคงจะต้องหาทางแก้ไขปัญหาที่ต้องประนอมหนี้

(๔) ใช้นโยบายระดมทุนจากภายใน และทรัพยากรภายในประเทศประสานกับการพยายามลดการใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น เช่น ชะลอการสร้างงานในโครงการที่ใช้จ่ายเงินมหาศาลตัดค่าใช้จ่ายด้านน้ำมันลดชั่วโมงราชการที่ 7 เพิ่มภาษีสินค้านำเข้าจากต่างประเทศ โดยเฉพาะด้านการเกษตรและสินค้าฟุ่มเฟือย

(๕) ทบทวนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และขีดความสามารถของชาติโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง

(๖) กำหนดมาตรการและวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันการผูกขาดตัดตอนของธุรกิจต่างๆ โดยเฉพาะธุรกิจใหญ่ที่เป็นดั่งเส้นโลหิตใหญ่ของชาติ เช่น อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ การค้าต่างประเทศ การธนาคาร และการขนส่งทั้งภายในและต่างประเทศ

(๗) สนับสนุนส่งเสริมให้เกษตรกรเพิ่มผลผลิตโดยวิธีที่ถูกต้องไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เช่น จัดหาปุ๋ยราคาถูก พันธุ์ข้าว ยางที่ดี และน้ำอย่างเพียงพอ

(๘) พัฒนาระบบบริหารรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพ เหนือกว่าหรือเท่าเทียมธุรกิจของเอกชน ทั้งนี้ เพื่อให้รัฐวิสาหกิจเป็นหลักในการพุงราคาสินค้าและรักษาเสถียรภาพทางการตลาด ทำการวิจัยการแปรรูปรัฐวิสาหกิจถึงผลดีผลเสียให้ปรากฏเป็นรูปธรรม

(๙) ปรับปรุงการเก็บภาษีต่างๆ ให้ทั่วถึงเป็นธรรมตามอัตราก้าวหน้าภาษีทางอ้อมที่กระทบต่อประชาชนให้ลดเหลือน้อยที่สุด

(๑๐) กำหนดมาตรการควบคุมราคาสินค้าด้านอุปโภคบริโภคตลอดจนการค้ากำไรเกินควรและป้องกันการกักตุนสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ

(๑๑) ควบคุมการผลิตที่เน้นทั้งเรื่องปริมาณและคุณภาพ ส่งเสริมการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพสูง สวยงาม คงทนใช้ได้ยาวนาน

(๑๒) แผนการพัฒนาเศรษฐกิจของชาติ ต้องให้องค์กรประชาชนสาขาอาชีพต่างๆ โดยเฉพาะเกษตรกรเป็นผู้มีส่วนร่วมเสนอ ทั้งนี้ เพื่อให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจของชาติสอดคล้องกับความเรียกร้องต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงเพื่อแก้ไขรูปแบบการผลิตและจัดความสัมพันธ์ในการแลกเปลี่ยน แบ่งปัน และการบริโภคอย่างเหมาะสม เป็นธรรมและทั่วถึง

(๑๓) แก้ไขปัญหานโยบายการเงิน และการคลังให้สอดคล้องกับปัญหาเศรษฐกิจและรักษามาตรฐานเงินตราของประเทศ โดยยึดถือความเป็นอิสระและมาตรฐานสากลเป็นหลัก

(๑๔) ร่วมมือด้านเศรษฐกิจกับนานาชาติโดยไม่เลือกระบบสังคมภายใต้หลักการผลประโยชน์ร่วมกัน และความเป็นอิสระเป็นตัวของตัวเอง

๓. นโยบายด้านระบบราชการและด้านป้องกันประเทศ

(๑) ให้ข้าราชการประจำได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาประชาธิปไตยเพื่อยกระดับจิตสำนึกทางการเมืองในการรับใช้ชาติและประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ต้องวางตัวเป็นกลางในทางการเมือง

(๒) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างเฉียบขาด และไม่เลือกปฏิบัติ

(๓) ปรับปรุงกระบวนการบริหารงบประมาณแผ่นดินให้มีประสิทธิภาพและคล่องตัวยิ่งขึ้น ประสานกับระบบตรวจสอบที่รัดกุมและเป็นกลาง

(๔) ปรับปรุงและเสริมสร้างด้านสวัสดิการเงินเดือนของข้าราชการ โดยเฉพาะข้าราชการชั้นผู้น้อย และชั้นกลางให้เหมาะสมยิ่งขึ้นทั้งด้านที่อยู่อาศัย การรักษาพยาบาล การกีฬา และอื่นๆ ตลอดจนแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎ ข้อบังคับต่างๆ สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันยิ่งขึ้น

(๕) สนับสนุนและส่งเสริมให้ข้าราชการได้รับการศึกษา ฝึกอบรมทั้งภายในและภายนอกประเทศ ตามความจำเป็น ตลอดจนปลูกฝังจิตสำนึกอย่างสูงในการรับผิดชอบต่อชาติและประชาชน

(๖) พัฒนาศักยภาพของชนในชาติให้มีประสิทธิภาพสูงในทุกด้านพร้อมที่จะเผชิญกับภัยคุกคามทุกรูปแบบ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยให้สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจของชาติ

(๗) ให้กองทัพมีบทบาทในการพัฒนาและร่วมมือเสริมสร้างความมั่นคงของชาติทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม

(๘) พัฒนาขีดความสามารถกำลังพล โดยเฉพาะอย่างยิ่งกำลังพลหลักหรือประจำการจะต้องยึดหลักคุณภาพเหนือปริมาณ ส่วนกำลังพลสำรองจะต้องฟื้นฟูอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการป้องกันและพัฒนาประเทศ

(๙) สร้างและพัฒนาอาวุธยุทธภัณฑ์ขึ้นใช้เองในประเทศบนพื้นฐานของการพึ่งตนเองอย่างคุ้มค่าและประหยัด

๔. นโยบายด้านการศึกษาและด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี

(๑) ขยายการศึกษาภาคบังคับให้สูงขึ้นโดยสอดคล้องกับสภาพความเจริญทั้งทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งเป็นหน้าที่ของรัฐจัดให้ฟรีตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงมัธยมศึกษาปีที่หก

(๒) สนับสนุนให้มีการผลิตบุคลากรในวิชาชีพที่ขาดแคลนและสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในอนาคตให้เพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพ

(๓) ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลก แต่ต้องยึดลักษณะเด่นของความเป็นไทย

(๔) ปฏิรูประบบการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถม เน้นวิคิดที่ริเริ่มสร้างสรรค์และการสร้างจินตนาการไม่ใช่การจำ เน้นการศึกษาแบบรวมหมู่ไม่ใช่แบบปัจเจก (ส่วนบุคคล) เน้นการประสานระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันประสานการเรียนรู้เข้ากับความเป็นจริงทางสังคมและวัฒนธรรม

(๕) ปรับปรุงการบริหารและการดำเนินงานทั้งปวงของสถาบันการศึกษาให้ก้าวหน้าและคล่องตัว ตลอดจนมีอิสระในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ

(๖) ให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของสังคม ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนให้ทันสมัยยิ่งขึ้น ตลอดจนขยายการศึกษาให้เข้าถึงชนบทที่ห่างไกลอย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ

- (๙) สนับสนุนให้ผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการ หรือทุพพลภาพมีโอกาสศึกษา และฝึกอบรมวิชาชีพโดยได้รับการเอาใจใส่จากรัฐอย่างทั่วถึง
- (๑๐) เสริมสร้างสวัสดิการขวัญกำลังใจและสิทธิประโยชน์ต่างๆ ให้แก่ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับเพื่อให้มีความมั่นคงและความภาคภูมิใจในวิชาชีพ
- (๑๑) ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนาทุกศาสนาที่ประชาชนเลื่อมใสศรัทธาด้วยความบริสุทธิ์ใจและให้สถาบันศาสนาทั้งหลายได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษา ของชาติ
- (๑๒) พัฒนาและประยุกต์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยสร้าง นักวิทยาศาสตร์ นักประดิษฐ์ และนักค้นคว้าวิจัยให้เพียงพอกับการขยายตัวทาง เศรษฐกิจ
- (๑๓) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ในเชิงอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การบริการ และด้านคุณภาพชีวิตของประชาชน
- (๑๔) พัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้มีคุณภาพและ ปริมาณเพียงพอกับความต้องการของชาติ
- (๑๕) สนับสนุนและส่งเสริมบทบาทของภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมในโครงการ พัฒนาการใช้เทคโนโลยีในธุรกิจต่างๆ อันจะนำมาซึ่งผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติ
- (๑๖) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ของประเทศ กับนานาชาติเพื่อการพัฒนาของประชาคมโลก

(๑๕) สร้างสถาบันการศึกษาและวิจัยเป็น ๔ เครือข่าย คือ เครือข่ายการศึกษาเอเชีย เครือข่ายการศึกษายุโรป เครือข่ายการศึกษามาอเมริกา-ลาตินอเมริกา และ เครือข่ายการศึกษาแอฟริกา-ออสเตรเลียเป็นเครือข่ายของการแลกเปลี่ยนข่าวสารความรู้ และบุคลากร

(๑๖) มุ่งค้นคว้าเทคโนโลยีด้านสิ่งแวดล้อมและการแปรเปลี่ยนมาใช้ใหม่ (รีไซเคิล) รวมทั้งเทคโนโลยีชาวบ้านที่มีขนาดเล็กและเหมาะสมกับประเทศกำลังพัฒนา

(๑๗) จัดตั้งสถาบันเพื่อศึกษาค้นคว้าด้านพลังงานที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหามลภาวะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานคลื่น พลังงานชีวะมวล และพลังงานความร้อนใต้ดิน

(๑๘) ส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าด้านเทคโนโลยีของคนไทยรวมทั้งส่งเสริมการผลิต โดยเฉพาะการผลิตขนาดกลางและเล็กที่มีครอบครัวและชุมชนเป็นพื้นฐานของการผลิต

(๑๙) ยกกระดับจิตสำนึกของประชาชนในทุกๆ ด้าน โดยใช้หนังสือพิมพ์ และสื่อสารมวลชนตลอดจนเครื่องมืออื่นๆ ของการสื่อสารให้ทั่วถึง

(๒๐) ต่อต้านการผูกขาดทางด้านเทคโนโลยี ด้านข่าวสาร การตลาดและด้านการผลิต ส่งเสริมการกระจายทั้งด้านความรู้ เทคโนโลยีและข่าวสาร

๕. นโยบายด้านสาธารณสุขและด้านการกีฬา

(๑) ปรับปรุงการแพทย์และการสาธารณสุขทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ โดยเน้นการสร้างสถานอนามัยและโรงพยาบาลที่ทันสมัยในชนบทให้เพียงพอและรัฐต้องจัดสวัสดิการทางด้านสาธารณสุขแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ

(๒) ดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนในการประกันสังคมสู่ความสมบูรณ์เต็มรูปแบบ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๓) จัดตั้งสถาบันแพทย์แผนโบราณของเอเชียขึ้นในประเทศไทยส่งเสริมการค้นคว้าด้านสมุนไพร และประสานวิธีการรักษาแผนโบราณกับวิธีการรักษาแผนปัจจุบันเข้าด้วยกัน

(๔) จัดตั้งสถาบันเพื่อศึกษาค้นคว้าเรื่องโรคเอดส์โดยตรงและรัฐต้องมีนโยบายป้องกันรักษาโรคร้ายแรงฟรีและทันที่

(๕) ส่งเสริมกิจกรรมด้านการคุ้มครองผู้บริโภคต่อความปลอดภัยในเรื่องสิ่งแปลกปลอมและการสะสมสารพิษแก่ประชาชน

(๖) ป้องกันและปราบปรามการผลิตการขายและการเสพยาเสพติดให้โทษอย่างเฉียบขาดเน้นการทำลายแหล่งผลิตและเส้นทางลำเลียง

(๗) ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพของประชาชน โดยการสร้างสถานที่ฝึกซ้อมสถานที่แข่งขันและสถานที่พักผ่อนสาธารณะให้เพียงพอโดยเฉพาะในเมือง

(๘) ส่งเสริมการเล่นกีฬาของประชาชนตั้งแต่เยาว์วัยด้วยมาตรฐานการเล่นที่ถูกต้อง โดยอาศัยหลักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งเสริมการผลิตอุปกรณ์กีฬาให้ได้มาตรฐานและราคาถูกลง รวมทั้งตั้งศูนย์กีฬาระดับนานาชาติเพื่อเป็นที่ฝึกซ้อมและเก็บตัวนักกีฬาระดับชาติ

(๙) ส่งเสริมให้มีกีฬาพื้นฐานเพื่อการแข่งขันสมัครเล่นและอาชีพ ด้วยการจัดงบประมาณอุดหนุนในการดำเนินการ ตลอดจนให้เอกชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานและการบริหารองค์กร

(๑๐) สร้างขวัญและกำลังใจให้แก่นักกีฬาที่นำชื่อเสียงมาสู่ประเทศและนักกีฬา
ที่ไปแข่งขันในนามทีมชาติให้มีมาตรฐานการครองชีพและมีความมั่นคงในสาขาอาชีพ
ของตน

๖. นโยบายด้านศิลปวัฒนธรรม

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนขนบธรรมเนียมประเพณี เอกัตถลักษณ์ และ
วัฒนธรรมอันดีของชาติ ป้องกันวัฒนธรรมที่ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมไทยที่
เผยแพร่เข้ามาจากต่างประเทศ

(๒) ส่งเสริมวัฒนธรรมการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของคนไทย ตลอดทั้งคงไว้
ซึ่งวัฒนธรรมพื้นเมือง

(๓) ส่งเสริมการเรียนรู้วัฒนธรรมโลกที่หลากหลาย ลดอิทธิพลวัฒนธรรม
ตะวันตกลงเน้นความหลากหลายทางวัฒนธรรม และเน้นคุณค่าวัฒนธรรมไทย
วัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมเอเชีย

(๔) ส่งเสริมวัฒนธรรมที่เน้นเรื่องการประหยัดและความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
ซึ่งกันและกัน

(๕) ส่งเสริมวัฒนธรรมชาวบ้าน โดยเฉพาะในด้านภูมิปัญญาชาวบ้าน

(๖) สร้างสรรค์วัฒนธรรมไทยโดยการปฏิรูประบบการศึกษาและวัฒนธรรม
รวมทั้งระบบสื่อสาร การโฆษณาที่ส่งเสริม และอนุรักษ์ความเป็นไทย

(๗) พัฒนาชนกลุ่มน้อยทุกชนชาติ โดยเฉพาะชาวเขาโดยเคารพความ
หลากหลายทางสังคมและวัฒนธรรม ยึดถือหลักทุกชนชาติมีความเสมอภาคและ
เท่าเทียมกัน

๗. นโยบายต่างประเทศ

(๑) ทบทวนปรับปรุงแก้ไขบรรดาสนธิสัญญาและข้อตกลงต่าง ๆ ที่ทำไว้กับต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบและไม่สอดคล้องกับปัจจุบันให้ถูกต้องเป็นธรรมยิ่งขึ้น

(๒) ร่วมมือกับองค์การระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติและยึดมั่นในกฎบัตรสหประชาชาติ

(๓) ปรับปรุงหลักการ มาตรการ และวิธีการเกี่ยวกับการลงทุนจากต่างประเทศ ให้เสียเปรียบน้อยและถูกต้องเป็นธรรมที่สุด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประเทศ

(๔) กระชับความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศทุก ๆ ประเทศในโลกโดยไม่เลือกระบบสังคมที่แตกต่างกันบนพื้นฐานความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน พร้อมทั้งจะคัดค้านประเทศที่เอารัดเอาเปรียบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากบริษัทข้ามชาติที่เข้ามาแสวงหาผลประโยชน์อันเกินควรของชาติ

(๕) ประสานงานการค้าเข้ากับงานการทูตอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกำหนดเป็นภาระกิจที่สำคัญของเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบโดยตรง ทั้งนี้เพื่อช่วยขยายตลาดส่งออกของประเทศให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

(๖) ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศที่ปราศจากเงื่อนไข โดยไม่ทำลายผลประโยชน์และความมั่นคง ตลอดจนไม่แทรกแซงกิจการภายในทั้งปวงของชาติ

(๗) ส่งเสริมการตั้งศูนย์ประสานงานเพื่อความเข้าใจและร่วมมือของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (กลุ่มอาเซียน) ทั้งในด้านวัฒนธรรม สารสนเทศ และด้านเศรษฐกิจโดยมีเป้าหมายในอนาคต คือ ความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ ในย่านเอเชียทั้งหมด

(๘) ปฏิรูประบบติดต่อสื่อสารและการเชื่อมสัมพันธระหว่างประชาชนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สร้างกระบวนรถไฟพิเศษปรับปรุงการเดินทางโดยทางเรือ และเชื่อมประสานข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวทั้งหมดเข้าด้วยกัน

(๙) ประสานรอยร้าวต่อปัญหาทางเศรษฐกิจการเมืองต่อลัทธิความเชื่อและการยุติสงครามในเขตเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จนถึงขั้นสร้างศูนย์กลางสันติภาพแห่งเอเชีย

(๑๐) หามาตรการและความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียเพื่อป้องกันวิกฤติค่าเงินและวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดจากการเอาเปรียบในยุคโลกาภิวัตน์

(๑๑) คัดค้านการคุกคามและรุกรานของต่างประเทศสนับสนุนการเรียกร้องที่เป็นธรรมของประชาชน และประชาชาติที่ถูกเอารัดเอาเปรียบในสังคม

๘. นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม

(๑) แก้อใจและปรับปรุงกฎหมาย และคำสั่งที่ไม่เป็นธรรมทั้งปวงที่เกี่ยวกับแรงงานในสาขาอาชีพต่างๆ ให้ถูกต้องเป็นธรรมยิ่งขึ้น

(๒) ส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มสหภาพสมาคมและชมรมที่เป็นประชาธิปไตย เป็นประโยชน์ต่อสังคม และความมั่นคงของชาติ

(๓) ขยายการจ้างงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนป้องกันการเอารัดเอาเปรียบด้านแรงงานให้หมดไป โดยปรับปรุงอัตราค่าจ้างแรงงานขึ้นทำให้เหมาะสมกับมาตรฐานการครองชีพและความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจของประเทศ

(๔) เพิ่มความมั่นคงและหลักประกันในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๕) ส่งเสริมการฝึกอาชีพแก่กรรมกร-เกษตรกรและประชาชนตลอดจนปกป้องสิทธิและผลประโยชน์อันพึงมีของประชาชนทุกสาขาอาชีพ

(๖) ส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์ การคุ้มครองแรงงาน และมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน ทั้งแบบทวิภาคีและไตรภาคีให้นายจ้างและลูกจ้างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

(๗) ให้การยอมรับต่อความช่วยเหลือขององค์การระหว่างประเทศที่เกิดประโยชน์ต่อผู้ใช้แรงงานให้มากยิ่งขึ้นโดยไม่ผิดกฎหมายของรัฐ

(๘) สนับสนุนการเคลื่อนไหว และการเดินขบวนที่เรียกร้องความเป็นธรรมและไม่ผิดกฎหมาย เพื่อผลประโยชน์ของกรรมกร-เกษตรกรกลุ่มอาชีพและผู้ใช้แรงงานทั่วไป

(๙) คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กเยาวชนและผู้ด้อยโอกาสไม่ให้เกิดการเอาเปรียบในสังคมและป้องกันไม่ให้เด็กและเยาวชนไปประกอบอาชีพโสเภณี

(๑๐) จัดตั้งศูนย์สารสนเทศและสวัสดิการให้เป็นศูนย์ข้อมูลในการจัดการงานการจัดทำทะเบียนผู้ใช้แรงงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการแก่ผู้ใช้แรงงาน

(๑๑) ความคุมดูแลการลงทุนที่มีผลกระทบต่อกรรมกร-เกษตรกรและผู้ใช้แรงงานทั่วไป

๕. นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๑) กำหนดแผนการใช้ทรัพยากรและพิทักษ์ทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติทั้งปัจจุบัน และอนาคตให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของชาติและของโลก

(๒) พื้นฟูระบบนิเวศน์และทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมให้คืนสู่สภาพเดิมและอนุรักษ์สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติให้คงไว้

(๓) มีนโยบายพิเศษเพื่อรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ

(๔) ให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญและคุณค่าของระบบนิเวศน์ และทรัพยากรของชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง

(๕) จัดตั้งสถาบันค้นคว้าสิ่งแวดล้อมขึ้นในประเทศไทยเป็นศูนย์กลางค้นคว้าศึกษา และประสานงานด้านสิ่งแวดล้อมกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

(๖) ยกกระดับด้านเทคโนโลยีให้ทันสมัยพึ่งตนเองได้โดยไม่กระทบต่อสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ กระจายอุตสาหกรรมสู่ภูมิภาคและโรงงานจะต้องรับผิดชอบในการกำจัดมลภาวะที่เกิดความเสียหายกับประชาชน และสังคม

(๗) พัฒนาการใช้พลังงานและทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อสภาวะแวดล้อมและมุ่งพึ่งตนเองในด้านพลังงานหลักของชาติ

(๘) ให้ประชาชนช่วยกันดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยจัดตั้งเป็นองค์กรชุมชนตอบปัญหาที่อยู่อาศัยของประชาชนในเขตป่าสงวนต้องแก้ไขอย่างมีการจำแนก เร่งดำเนินการรับรองสิทธิทำกินและที่อยู่อาศัยเพื่อให้ประชาชนมีหลักประกันในการดำรงชีพ

(๙) แก้ปัญหามลภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษทั้งในปัจจุบันและอนาคตอย่างทันที่

๑๐. นโยบายด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

(๑) ปฏิรูปที่ดินเพื่อให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินเป็นของตนเองอย่างมั่นคง

(๒) ปลดปล่อยภาระหนี้สินของกรรมกร-เกษตรกรให้ทุเลาเบาบางลงจนหมดสิ้นไปด้วยวิธีการ และขั้นตอนอย่างมีประสิทธิภาพโดยจัดตั้งเป็นกองทุนฟื้นฟูชีวิตกรรมกร-เกษตรกร

(๓) ส่งเสริมและปรับปรุงแก้ไขระบบสหกรณ์กลุ่มเกษตรกรและกลุ่มสาขาอาชีพทุกรูปแบบให้มีประสิทธิภาพและมีบทบาทเข้มแข็งขึ้นทั้งด้านการผลิตและการจำหน่าย ตลอดจนการบริหารองค์การเพื่อการพึ่งตนเองในยุคโลกาภิวัตน์

(๔) แก้ปัญหาการผลิตและราคาผลผลิตของกรรมกร-เกษตรกรอย่างเป็นระบบและเป็นธรรม จัดระบบชลประทานเพื่อการเกษตรอย่างทั่วถึง

(๕) ส่งเสริมให้ภาคเกษตรเจริญเติบโตทันกับความก้าวหน้าของประเทศ โดยปรับลดอัตราภาษีเครื่องกล เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร เพื่อเพิ่มผลผลิตและคุณภาพให้สูงขึ้น

(๖) ส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถหาวัสดุที่ใช้ในการผลิตที่สำคัญ เช่น ปุ๋ย สารเคมี และยาปราบศัตรูพืชราคาถูกและมีคุณภาพอย่างเพียงพอ โดยรัฐหนุนช่วยในรูปเงินกู้และรูปแบบอื่นตามความเหมาะสม

(๗) ส่งเสริมโครงการเกษตรรายย่อยในชนบทของประชาชนเพื่อหารายได้เสริมแก่ครอบครัวและชุมชน

(๘) ส่งเสริมระบบทางการเกษตรแบบครบวงจรและสามารถพึ่งตนเองได้ของเกษตรกร

(๙) ส่งเสริมการค้าค้ำจุนและพัฒนาเกษตรกรรมแบบผสมผสานและแบบปลอดภัยประสานกับการศึกษาค้นคว้าด้านเทคโนโลยีวิทยายุทธตลาดสินค้าเกษตรแบบปลอดภัยให้กว้างขึ้น

(๑๐) จัดหางบพิเศษเพื่อให้ผู้ลงทุนทำการผลิตจริงสามารถกู้ยืมเพื่อการลงทุนได้ด้วยอัตราดอกเบี้ยต่ำ ซึ่งเป็นการช่วยการว่างงานและยังทำให้เกิดการขยายตัวทางการผลิตและการค้าภายในให้ทั่วถึงยิ่งขึ้น

(๑๑) ส่งเสริมอุตสาหกรรมทางการเกษตรให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับอารยประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

(๑๒) เร่งรัดการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและความจำเป็นพื้นฐาน ตลอดจนสาธารณูปโภคให้เพียงพอ สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ

(๑๓) ส่งเสริมให้กรรมกร-เกษตรกรจัดตั้งธนาคารของประชาชน

(๑๔) ส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการผลิตที่เชื่อมเกษตรกรรวมเข้ากับอุตสาหกรรมทางการเกษตรแบบครบวงจรและเชื่อมต่อถึงผู้บริโภคโดยตรง

(๑๕) ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการส่งออกของอุตสาหกรรมขนาดย่อมและขนาดกลาง ตลอดจนอุตสาหกรรมในครัวเรือนของชุมชนทั้งในเมืองและชนบท

(๑๖) ควบคุมมลภาวะที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเข้มงวดเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมให้ได้มาตรฐานสากลด้วยมาตรการทางกฎหมายอย่างเคร่งครัด

(๑๗) หาแนวทางการจัดตั้งกองทุนของประชาชนเพื่อจัดสรรทุนการชำระหนี้กู้ยืมและลงทุนในด้านเศรษฐกิจพอเพียง

ข้อบังคับพรรคสังคมนิยม พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อ ๑ ข้อบังคับพรรคนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคสังคมนิยม พ.ศ. ๒๕๔๒”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับพรรคนี้ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองนี้มีชื่อว่า “พรรคสังคมใหม่” เรียกชื่อย่อว่า “สคม” เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า “NEW SOCIAL PARTY” และเรียกชื่อย่อภาษาอังกฤษว่า “NSP”

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคและความหมาย

รวงข้าวสีทอง หมายถึง เกษตรกร

ฟันเฟืองสีน้ำเงิน หมายถึง กรรมกร

ภายในวงฟันเฟืองมีวงแหวนสีเขียวที่มีชื่อพรรคสังคมใหม่สีขาวอยู่ส่วนบน และมีชื่อภาษาอังกฤษว่า “NEW SOCIAL PARTY สีขาวอยู่ส่วนล่าง”

มีดาว ๕ แฉก สีทอง หมายถึง อุดมการณ์อันสูงส่งของกรรมกร เกษตรกร ปัญญาชน นายทุนน้อย นายทุนชาติและผู้รักชาติ รักประชาธิปไตย เพื่อความมั่นคง รุ่งเรืองไพบูลย์ และความเป็นธรรมในสังคมที่ปราศจากการเอารัดเอาเปรียบด้วยวิสัยทัศน์ ให้ทันกับกระแสโลกาภิวัตน์

ข้อ ๕ ตราวางเครื่องหมายสำหรับประทับรับรองเอกสารของพรรคเป็น
เครื่องหมายย่อในลักษณะเดียวกันตามข้อ ๔ หากแต่ใช้สีเดียวล้วน

ข้อ ๖ สำนักงานใหญ่ของพรรคตั้งอยู่ ณ กรุงเทพมหานคร เลขที่ ๑๐๗๔
ถนนนวมินทร์ แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

การโยกย้ายที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ
บริหารพรรคโดยมติเห็นชอบไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๗ สาขาพรรคสังคมนิยมที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใดให้เรียกชื่อว่า
“พรรคสังคมนิยม สาขา.....” โดยมีชื่อของท้องถิ่นต่อท้ายด้วย

ข้อ ๘ พรรคสังคมนิยมกระชับความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศทุกประเทศ
ทั่วโลก โดยไม่เลือกระบบสังคมที่ต่างกันเพื่อประสานผลประโยชน์อย่างมีเกียรติและ
เท่าเทียมกัน

หมวด ๒

สมาชิกภาพ

ข้อ ๙ สมาชิกพรรคสังคมนิยม มี ๒ ประเภท คือ

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์

(๒) สมาชิกสามัญ

ข้อ ๑๐ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลที่มีอุปการคุณต่อพรรคหรือผู้ทรง
คุณวุฒิพิเศษหรือผู้เชี่ยวชาญที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้ามาเป็น
สมาชิก

สมาชิกกิตติมศักดิ์ไม่ต้องเสียค่าบำรุง

ข้อ ๑๑ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ขึ้นใบสมัครตามข้อบังคับ และคณะกรรมการบริหารพรรค มีมติอนุมัติให้เป็นสมาชิกได้

ข้อ ๑๒ ผู้เป็นสมาชิกสามัญต้องเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะเก็บเมื่อใดนั้นให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๓ บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) ไม่เป็นคนที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือบุคคลล้มละลาย

(๕) ไม่ถูกคุมขังโดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

(๗) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๘) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๙) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๑๐) มีความเข้าใจในนโยบาย ตั้งใจสนับสนุนกิจการของพรรค และจะปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคทุกประการ

ข้อ ๑๔ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรค หรือต่อประธานสาขาพรรคแล้วให้เลขาธิการพรรค

พิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค และเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรค
อนุมัติให้รับเป็นสมาชิกได้สมาชิกผู้นั้นมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรค
ไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๑๕ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิก
สามัญรับรองไม่น้อยกว่าสามคน และต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคแล้วแต่กรณีและ
ให้สงวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ

เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าว การออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการบริหาร
พรรคเพื่อรับหรือไม่รับผู้ถูกคัดค้านเป็นสมาชิกให้ออกเสียงโดยลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๖ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกสามัญ
โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งไปให้ผู้นั้นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัย
ของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๑๗ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกตามข้อบังคับพรรคข้อ ๑๓

(๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๑๐๕

(๖) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบเลิกพรรค

ข้อ ๑๘ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๗ (๕) ถ้าสมาชิกผู้นั้น
ดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุม

ร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และ
 มติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค
 และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับเท่านั้น
 แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรค
 มีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ
 และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม
 ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย
 แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๔๗ วรรคสาม
 ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายใน
 สามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภา
 และนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๕ การลาออกจากสมาชิกภาพของพรรคให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ยื่นหนังสือเป็นหลักฐานต่อเลขาธิการพรรค และมีผลเมื่อหัวหน้าพรรค ลงนามรับใบลาออก

(๒) สมาชิกสามัญ ยื่นใบลาออกต่อสำนักงานใหญ่ของพรรคและมีผลเมื่อ
 เจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรคได้ลงทะเบียนรับหนังสือแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๐ สมาชิกพรรคมีสิทธิดังต่อไปนี้

- (๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค
- (๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ
- (๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงาน หรือ คณะกรรมการสาขาพรรค กรรมการหรืออนุกรรมการในคณะต่างๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนถึงปรึกษาพรรค
- (๔) สิทธิอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นกรณีไป
- (๕) สมาชิกที่จะได้รับสิทธิดังกล่าว ย่อมมีคุณสมบัติเหล่านี้ คือ
  - (ก) สามารถอธิบายอุดมคติ นโยบาย และข้อบังคับของพรรคให้ประชาชนเข้าใจและยินดีเข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ
  - (ข) เป็นผู้ที่ไม่มียุทธศาสตร์หรือบงการ จนได้รับการดำเนินจาก คณะกรรมการบริหารพรรค และ/หรือจากสมาชิกพรรคทั่วไป
  - (ค) เป็นผู้ที่ไม่เสียสละและพากเพียรในการปฏิบัติตนตามอุดมคติของพรรคจนปรากฏผลตามความมุ่งหมายของพรรค
  - (ง) มีคุณสมบัติอื่นๆ เช่น ทางด้านวิชาการ หรือประสบการณ์ที่เป็นผลสำเร็จและมีความพร้อมต่อการปฏิบัติงาน
- (๖) ถ้าสมาชิกพรรคในสัดส่วนดังต่อไปนี้
  - (ก) สมาชิกพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด หรือ
  - (ข) กรรมการบริหารพรรค จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรค หรือ

(ค) สมาชิกสามัญทั่วไปของพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคนเห็นว่ามีมติหรือข้อบังคับพรรคในเรื่องใดจะขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตามรัฐธรรมนูญหรือขัดแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีสิทธิร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามีมติหรือข้อบังคับดังกล่าวขัดแย้งกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ให้มีมติหรือข้อบังคับนั้นเป็นอันยกเลิกไป

ข้อ ๒๑ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรค และให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรค ในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับ และให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจ เพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ปฏิบัติตามนโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง

(๔) ต้องชำระค่าบำรุงตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๒๒ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกมีดังนี้

(๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจัง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมือง และเข้าสู่การบริหารประเทศเพื่อความผาสุกของปวงชนชาวไทย

(๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเอง และครอบครัว และจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) พรรคจะช่วยสนับสนุนส่งเสริมเพื่อเพิ่มคุณภาพแห่งชีวิตให้แก่สมาชิก พรรคด้วยการให้ความรู้ในวิชาชีพต่างๆ ตามความเหมาะสมและตามฐานานุกรม

(๔) พรรคมีหน้าที่รับเรื่องราวร้องทุกข์ และให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกพรรคที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม ตามกรอบแห่งกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๕) พรรคจะส่งเสริมและให้การอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพบุคคลให้ดียิ่งขึ้น

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๓ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไป อันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยบนวิถีทางระบบรัฐสภาอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิก และประชาชนทั่วไปดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะจัดเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญ ในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทาง การเมือง เพื่อสิทธิผลประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปแบบขององค์กรชุมชน ท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่าง สม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง หรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมือง โดยผ่านสื่อมวลชน อย่างน้อยปีละสามครั้ง

(๖) พรรคจักส่งเสริมให้สมาชิก และประชาชนทั่วไปได้เข้าชมหรือเข้าฟัง การอภิปรายหรือบรรยายทางการเมือง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๔ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคสังคมนิยมให้เป็นพรรคการเมือง ที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธา และไว้วางใจของปวงชนชาวไทย จึงกำหนดวินัยไว้ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรค และไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารรวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกัน หรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหาย

(๔) สมาชิกพรรคต้องไม่ปกปิดความผิด และไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อชื่อเสียงของพรรค ทั้งนี้ ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐ หรือผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พึงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภา สมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๒๕ เพื่อเป็นการสร้างเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมือง และทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรคควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมืองดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำคัญในการเทิดทูนสถาบันชาติ- ศาสนา - พระมหากษัตริย์

(๒) มีความประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรม และอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

(๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในเอกสารนโยบายและข้อบังคับของพรรค

(๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเชิญชวนบุคคลอื่นเข้ามาเป็นสมาชิกพรรค

(๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง

(๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคี และประสิทธิภาพของพรรค

(๗) ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดีของบ้านเมือง

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรคและที่ปรึกษาพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๖ ให้มีกรรมการคณะหนึ่ง เป็นคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรค โดยเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในที่ประชุมใหญ่จำนวนไม่น้อยกว่าสิบห้าคน แต่ไม่เกินห้าสิบห้าคน ประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค (ไม่น้อยกว่าสี่คน)

- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค (ไม่น้อยกว่าสามคน)
- (๕) เกร์ยัญญิการพรรค
- (๖) โฆษการพรรค
- (๗) การมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๗ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๒๖

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิก เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่ประชุมใหญ่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่างๆ โดยทั่วถึงกัน

ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรอง และผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๘ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี หรือจนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ซึ่งจะจัดให้มีขึ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไป

ข้อ ๒๙ กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) จงใจหรือเจตนาละเลยการแสดงรายการบัญชีทรัพย์สิน - หนี้สินต่อ

ทางราชการ

(๕) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคสามครั้งติดต่อกัน

(๖) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์ประชุมให้ออก

(๗) เมื่อมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ตามข้อ ๒๘

(๘) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๙) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๓) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๒) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้น ทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่ เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ หรือครบวาระ และนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้น ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๓๐ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค //

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่างๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาท้องถิ่น ตลอดจนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงิน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วนของพรรค และของผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการเลือกตั้งหรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ โดยจัดสรรเป็นจำนวนรวม ซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่างๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

- (๘) อนุมัติและยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรคและองค์กรเสริมสร้างพรรค
- (๙) อำนาจการต่างๆ และกระทำการหรือสั่งการใดๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค
- (๑๐) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่างๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค
- (๑๑) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่างๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค
- (๑๒) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรค และพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค
- (๑๓) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจกรรมต่างๆ ของพรรค และคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
- (๑๔) จัดตั้งแผนกต่างๆ ของพรรคตามสมควร เพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรค และให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว
- (๑๕) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร
- (๑๖) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรค และผู้ปฏิบัติงานของพรรค ปฏิบัติ
- (๑๗) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมาย และกฎระเบียบข้อบังคับของพรรค

ข้อ ๓๑ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(ก) เป็นผู้แทนพรรคตามกฎหมาย และเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรม
ทั้งปวงของพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นผู้เรียกประชุม
คณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการ
บริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่
พรรค

(ง) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการ
ประชุมดังกล่าว

(จ) เป็นผู้ลงนามประกาศนโยบายของพรรค ข้อบังคับพรรค กฎ
ระเบียบ มติของพรรค และคำสั่งพรรค

(ฉ) มีสิทธิยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะ
กรรมการบริหารของพรรค หรือคณะกรรมการอื่นๆ เพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณี
ที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่า
มติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(ช) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจ
ปฏิบัติการในนามของพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่า
การดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ซ) อำนาจอื่นๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขธิการพรรค มีอำนาจดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขธิการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เสร็จญัตติ มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ- รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สิน และงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) โฆษกพรรค มีหน้าที่

(ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมของพรรค และแลกเปลี่ยนกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค

มอบหมาย

(๗) กรรมการบริหารอื่นๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ส่วนที่ ๒

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๓๒ ให้มีประธานที่ปรึกษาพรรค และคณะที่ปรึกษาพรรคขึ้นมากณะหนึ่ง มีจำนวนตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะเห็นสมควร คณะที่ปรึกษาพรรคนี้ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ผู้อาวุโสของพรรค ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ในสาขาวิชาต่างๆ และผู้มีอุปการคุณสนับสนุนทางด้านกิจกรรม แก่พรรค

ข้อ ๓๓ คณะที่ปรึกษาพรรคมีอายุอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับ คณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๔ คณะที่ปรึกษาพรรคมีหน้าที่ดังนี้

(๑) คณะที่ปรึกษาพรรคจะได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมร่วมกับคณะกรรมการบริหารพรรค แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ จะได้รับการร้องขอจากที่ประชุม

(๒) คณะที่ปรึกษาพรรคเสนอแนวความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคได้ทุกโอกาส

(๓) การเสนอความคิดเห็นหรือการให้คำปรึกษาใดๆ เป็นการกระทำเพื่อ อุดมการณ์ และให้บรรลุนโยบายแห่งพรรค

(๔) คณะที่ปรึกษาพรรคจะจัดให้มีการประชุมหารือภายในพรรคย่อมกระทำได้ ภายใต้การสนับสนุนจากพรรค โดยหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคจะต้องได้รับทราบ ด้วย

หมวด ๘

องค์กรปฏิบัติงานของพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะผู้บริหารพรรค

ข้อ ๓๕ คณะผู้บริหารพรรค

(๑) ให้คณะผู้บริหารพรรคเป็นองค์กรหลักในการดำเนินกิจกรรมของพรรค เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนด และตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) หัวหน้าพรรคแต่งตั้งคณะผู้บริหารพรรคจากกรรมการบริหารพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน ประกอบด้วย

- (ก) หัวหน้าพรรค
- (ข) รองหัวหน้าพรรค
- (ค) เลขานุการพรรค
- (ง) รองเลขานุการพรรค
- (จ) กรรมการบริหารอื่น ๆ

ทั้งนี้ หัวหน้าพรรคอาจเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลและตำแหน่งได้ตามความเหมาะสม แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) คณะผู้บริหารพรรคมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๖ คณะผู้บริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) เป็นองค์กรหลักในการทำงานประจำในนามของคณะกรรมการบริหารพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๒) ควบคุม และกำกับดูแลให้กิจกรรมต่างๆ ของพรรคได้ดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ทั้งงานประจำ และมติของพรรคที่ได้มีมติไว้
- (๓) เสนอรายงานในปัญหาที่ส่งปวงต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อดำเนินการต่อไป
- (๔) ประสานงานกับสมาชิกพรรค กลุ่มการเมือง หรือองค์กรทางการเมืองต่างๆ
- (๕) ออกระเบียบ และกำหนดแนวทางการบริหารงานของพรรค ตลอดจนวางระเบียบด้านการคลัง และทรัพย์สินของพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๓๗ ให้มีคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรคในด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง สังคม วัฒนธรรม การทหาร การต่างประเทศ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการแต่ละฝ่ายอาจแยกย่อยเป็นฝ่ายต่างๆ ตามความเหมาะสมและให้สอดคล้องกับโครงสร้างของรัฐ และระเบียบการบริหารราชการแผ่นดิน

ข้อ ๓๘ การจัดตั้งคณะกรรมการของพรรค

(๑) ให้คณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรค

(๒) คณะกรรมการแต่ละคณะ ประกอบด้วย ประธานคณะกรรมการ รองประธานไม่เกินสามคน และเลขานุการหนึ่งคน นอกจากนั้นแต่ละคณะอาจจัดหา ผู้ปฏิบัติงานเพิ่มเติมได้อีกตามความเหมาะสม

(๓) คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ มีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๙ คณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของพรรคมีหน้าที่ดังนี้

(๑) ศึกษาและพิจารณาปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นและพร้อมที่จะบรรยายสรุป ข้อศึกษาและข้อพิจารณานั้นๆ ต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) ศึกษาและพิจารณา ตลอดจนติดตามการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล และเตรียมการในการเสนอข้อคิดเห็นนั้นต่อคณะกรรมการบริหารพรรค และต่อ สาธารณชนหรือต่อรัฐสภาและรัฐบาลตามโอกาสและความเหมาะสม

(๓) เป็นองค์กรจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้แก่สมาชิกและสาธารณชน ในนามของพรรค

ข้อ ๔๐ เอกสารข้อความที่เกิดจากคณะกรรมการของพรรค ให้ถือเป็น สิทธิของพรรคผู้ใดจะนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว โดยมีได้รับการยินยอมจากพรรค แล้วข่อมผิดวินัยของพรรคอย่างร้ายแรง